

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
2. mede voor haar twee minderjarige kinderen, (hierna: de
vreemdeling),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 12 juli 2011 in zaak nr. 11/3548 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 5 januari 2011 heeft de minister de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dit besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, en de vreemdeling hoger beroep ingesteld. De onderscheiden hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De vreemdeling en de minister hebben ieder een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

In het hoger beroep van de vreemdeling

1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.

In het hoger beroep van de minister

3. In de grief klaagt de minister onder meer dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling vanwege haar tegenstrijdige verklaringen over de identiteitsdocumenten die zij tijdens de reis in haar bezit zou hebben gehad toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd die haar reisroute onderbouwen, zodat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, op haar van toepassing is. Hiertoe voert hij aan dat de rechtbank heeft miskend dat hij in beroep is teruggekomen van zijn standpunt dat de vreemdeling de hiervoor bedoelde tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Voorts voert hij aan dat de rechtbank heeft miskend dat hij zich in het besluit van 5 januari 2011 op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling toerekenbaar geen documenten of bescheiden heeft overgelegd die als indicatief bewijs voor de reisroute gelden. Volgens hem is het niet geloofwaardig dat de vreemdeling geen enkel indicatief bewijs voor de reisroute kon overleggen, omdat zij heeft verklaard diverse malen de voor de reis van Irak naar Nederland gebruikte vrachtauto te hebben verlaten en een restaurant en een garage te hebben aangedaan. Volgens de minister heeft de

vreemdeling voorts geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen over haar reisroute afgelegd.

3.1. In het verweerschrift in beroep heeft de minister te kennen gegeven dat zijn standpunt dat de vreemdeling de hiervoor bedoelde tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd als vervallen kan worden beschouwd, omdat die verklaringen niet direct op de reisroute zien. De rechtbank heeft niet onderkend dat de minister aldus van voormeld standpunt is teruggekomen, zodat dat niet meer ter toetsing voorlag. De rechtbank heeft evenmin onderkend dat minister zich op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling toerekenbaar geen documenten of bescheiden heeft overgelegd die als indicatief bewijs van haar reisroute gelden. Het betoog van de vreemdeling dat de minister, doordat hij zich eerst bij de intrekking van de haar krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, verleende verblijfsvergunning op dat standpunt heeft gesteld, het haar onmogelijk heeft gemaakt nog documenten of bescheiden over de reis van een aantal jaren geleden over te leggen, kan niet aan dat standpunt afdoen. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 12 november 2004 in zaak nr. 200405491/1 (www.raadvanstate.nl), was de minister immers bevoegd artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, aan haar tegen te werpen bij de beoordeling of zij aanspraak kan maken op verlening van een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c, van de Vw 2000. De minister heeft haar reeds op grond hiervan terecht artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, tegengeworpen.

Reeds hierom slaagt de grief.

4. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De zaak wordt naar de rechtbank teruggewezen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

5. De proceskosten in hoger beroep worden vastgesteld. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 juli 2011 in zaak nr. 11/3548;
- IV. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- V. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van de hoger beroepen gemaakte kosten vast op een bedrag van € 874,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro) en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

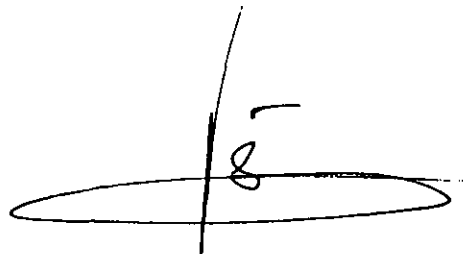
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 september 2012

620.

Verzonden: 10 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser